

KLÁŠTERECKÉ NOVINY

Klášterec nad Ohří
město porcelánu

říjen 2020

radniční zpravodaj

zdarma

3

Kulaté svatební výročí
oslavili Štětinovi

4-5

Pro psy hřiště, pro kočky
kastraci. Život nebývá fér.

14-15

Historie kláštereckého
rybářského spolku sahá až
k roku 1945

18

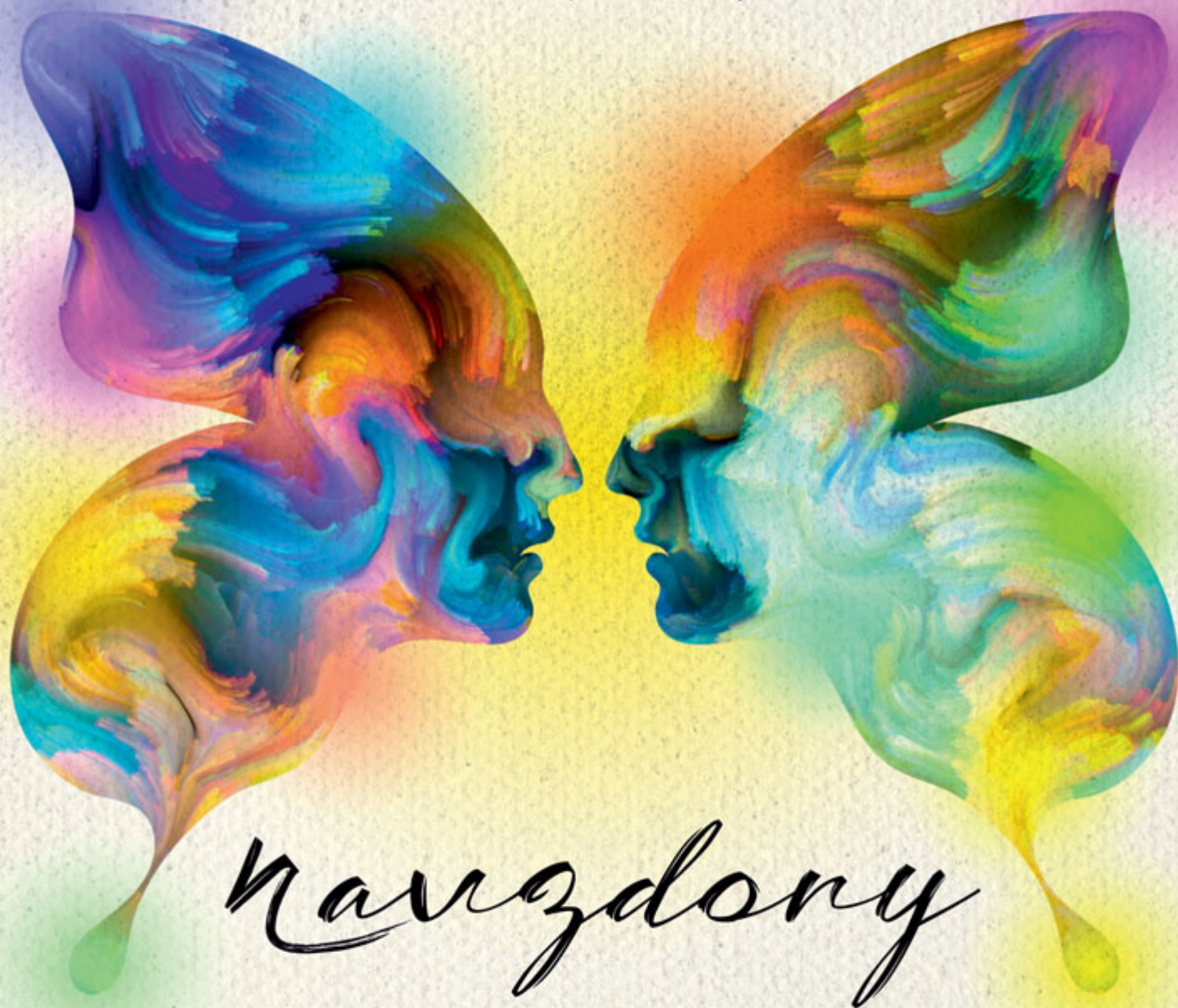
Sportování ku zdraví je
pěkná dřina. Zvládli jsme to!

**Kostel oslavil
své 350. narozeniny**

Galerie Kryt ve spolupráci s Roska Chomutov
vás zvou na prodejní výstavu

© Design | DEFT design s.r.o.

navzdory

6. 11. - 1. 12. 2020

**Výtěžek bude předán zástupcům chomutovské Rosky,
která pomáhá pacientům s roztroušenou sklerózou
a jejich blízkým.**

Díla na výstavu věnovali mimo jiné Jitka Kůsová, Miroslav Rada, Milan Tóth,
uvidíte díla Ladislava Stěňka, fotografa Krušnohoří Martina Valiny,
díla věnoval také Radovan Smokoň, manželé Fišrovi či Milan Bezaniuk.

Po 50 letech na den přesně stvrdili svůj manželský slib také Ľubomíla a Prokop Štětinovi

Svatební obřad proběhl tentokrát mimořádně bez účasti redakce, ale ženich, pan Prokop Štětina, byl velmi milý a sdílný a ledacos nám dodatečně prozradil, a to nejen k průběhu onoho slavnostního dne.

Jeho životní partnerka pochází ze Slovenska a je nositelkou neobvyklého a krásného jména. Život s takovou ženou je tedy rozhodně příslibem pohody a lásky.

Na Slovensko jezdil pan Prokop ze severozápadních Čech na prázdniny. Rodina jeho budoucí paní bydlela hned v domě naproti, a tak se už jako děti brzy skamarádili. Chodili spolu do kina, posílali si dopisy a po vojně, kterou pan Štětina odsloužil v Praze, už nebylo pochyb, že jeden bez druhého nemohou být. Jejich svatební obřad se odehrál v roce 1970 ve slovenském městečku Vranov nad Topľou, vzdáleném od nás přibližně 800 km.

První domov našli novomanželé v domečku rodičů ženicha ve Stráži nad Ohří. Jeho rodina ovšem dříve bydlela v Přísečnici. Mladý pan Štětina nastoupil na místo výpravčího na dráze, později působil v Dole Nástup, kde se nakonec vypracoval na pozici vedoucího kolejové dopravy. Jeho manželka pracovala jako prodavačka. V Klášterci nad Ohří bydlí od roku 1975. Společně vychovali dceru Jitku a syna Prokopa, s přibývajícimi léty se rodina rozrostla o čtyři vnoučata. Všichni se zúčastnili této zlaté svatby na zámku konané **v sobotu 26. září 2020**. Mezi hosty patřila také sestra nevěsty, paní Anna a její přítel.

Manželé Štětinovi byli velmi potěšeni, že je obřadem provedla paní Kateřina Mazánková, s níž pana Prokopa pojí společné vzpomínky z dob, kdy byl vedoucím na pionýrském táboře. Její projev k nim se jim oběma moc líbil. Po skončení obřadu následoval společný oběd v nedaleké restauraci U Páva a zbytek dne strávili oslavenci doma v příjemné společnosti své rodiny. Začátkem října pak ještě pan a paní Štětinovi zasedli ke stolu ve vyhlášené chomutovské Restauraci Republika, kde si díky svým dětem mohli vychutnat zážitkové menu.

Milá paní Ľubomílo, vážený pane Prokope, přijměte tímto blahopřání k úctyhodnému kulatému 50letému výročí Vašeho sňatku. Do dalších společných let Vám přejeme hodně zdraví, radosti a spokojenosti.

Vaše redakce ■

SLOUPEK STAROSTY

Vážený Klášterečtí, měsíc říjen je již u svého konce. Letos jej odstartovaly volby do

Zastupitelstva Usteckého kraje, které se konaly 2. a 3. října. V našem městě dostalo nejvyšší důvěru hnutí vedené panem Schillerem z Mostu. Chci věřit, že bude přínosem pro náš kraj.

Celé říjnové období se bohužel neslo ve znamení špatných zpráv. Postupně se rušily sportovní akce či kulturní představení, došlo k uzavření škol. Výuka probíhá na dálku, na dálku se uskutečňují i konference, poprvé jsme si i my vyzkoušeli konání rady města online. Je však třeba do budoucnosti hledět s optimismem, nepropadat skepsi. Přestože vyhlídky na běžný život takový, jaký jsme jej znali v minulosti, jsou v blízké době nereálné, dejme si ale spoň malé cíle. Já osobně Vám všem přeji, abyste zůstali všichni zdraví. Proto se k sobě, prosím, chovejte ohleduplně tak, jak chcete, aby se druzí chovali k Vám. Víím, že nechci málo, dnešní společnost ve jménu demokracie hlásá, že může všechno. Nemůže. Protože zdraví si nekoupí. Bez zdraví nelze sportovat, chodit za kulturou a ani to pivo nechutná. Děkuji všem, kteří se o naše zdraví starají, nemají to v dnešní době vůbec jednoduché. I Vy můžete poděkovat, udělejte to. Dodržujte základní hygienická opatření, chovejte se odpovědně. Vězte, že víím, o čem mluvím, protože jsem si touto velmi zvláštní čínskou nemocí také prošel. Opatrujte se v tomto nelehkém období.

Štefan Drozd,
starosta města ■

Informace ohledně vládních nařízení denně sledujeme, i přes prozatímní uzavření galerií bude výstava v termínu nainstalována. Sledujte web města a facebookové stránky města a galerie Kryt.

- 4** **investice**
Zaměřeno na historické památky
- 5** **ekologické okénko**
Podrobně o odchytu toulavých koček ve městě
- 6** **aktuálně**
Narozeninová party kostela se vydařila
- 7** **aktuálně**
Město přispělo na nové oddělení v kadaňské nemocnici
- 8** **rozhovor s...**
Petrem Zajícem
- 10** **kultura**
Klášterečtí spisovatelé – díl I.: Radka Zadinová & Luděk Kubát
- 11** **kultura**
Šumná a klášterecký park opět dějištěm EHD

- 12** **pro rodinu**
Představujeme vzdělávací projekt pro nejmenší
- 13** **pro rodinu**
Školky se pečlivě věnují ochraně zdraví dětí
- 14** **pohled do historie**
O významném výročí místní rybářské organizace
- 16** **společně pro Klášterec**
Projekty, které budou v prosinci usilovat o váš hlas
- 17** **pomáháme**
Co se skrývá za výstavou pro dobročinný účel?
- 18** **sport**
Co je člověk ochotný podstoupit pro věnec buřtů
Jak se dobře pobavit a přitom posílit imunitu, ví žáci ZŠ Petléřská
- 19** **inzerce**

Zaměřeno na opravu historických památek

Na Šumné se tentokrát zajistila havarijní místa čelní hradby a paláce

V letošním roce město přistoupilo k realizaci čtvrté etapy záchranných prací na zřícenině hradu Šumná, která je ve vlastnictví města (oproti hradu Lestkov, o jehož majiteli se více dočtete v rozhovoru na stranách 8 a 9). Letošní práce na této nemovité kulturní památce se zaměřily na zajištění havarijních míst čelní hradby a paláce. Zhotovitel zakázky, společnost STAMO z Děčína, dozvil rozvolněnou horní část věže a stabilizoval zdivo čelní hradby. Doplnil i zdivo v patě zdi a zakonzervoval vystupující věžici. Po zpevnění koruny

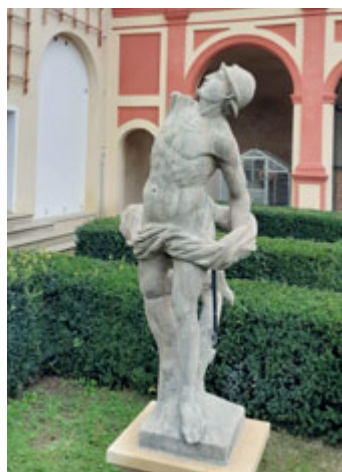
byla věžice společně s navazujícím úsekem hradby nazděna nad současnou zachovanou úroveň zdiva. Společně s čelní hradbou na dvou místech západního paláce zhotovitel doplnil chybějící lícové zdivo v místě narušených pat obvodových zdí založených na skalních výchozech. Celková výše nákladů činila 769.755,42 Kč, na akci poskytlo Ministerstvo kultury ČR dotaci ve výši 125.000 Kč z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

Město nechalo zrestaurovat sochy Venuše a Merkura

V letních měsících se město zaměřilo na zrestaurování historicky cenných soch Venuše a Merkura ze středně až hrubozrnného pískovce. Zhotovitel díla, akademický sochař Jan Vích z Libčic nad Vltavou, sochy chemicky očistil, odstranil nevhodné vysprávky a rovněž staticky zajistil trhlíny. Součástí zakázky byla demontáž a transfer soch a osazení na určené místo. Socha Venuše je na historickém podstavci, který je nepůvodní, ale vhodný, byl tak rovněž zrestaurován. Socha Merkura musela být osazena na podstavec nový – shodný s podstavcem Venuše. Umělecká díla nyní nově najdete v barokní zahradě sala terreny. Město na tuto zakázku v celkové výši 254.725 Kč získalo dotaci z Ústeckého kraje ve výši 135.000 Kč.

foto: David Kodytek

Psí hřiště s prvky agility je již přístupné veřejnosti

Na svahu mezi stadionem a ZŠ Krátká bylo vybudováno psí hřiště s prvky agility, které je již přístupné veřejnosti. Hřiště vzniklo v rámci projektu participativního rozpočtu Společně pro Klášterec. Finanční rámec na projekt veřejnosti je 250 tisíc Kč, což zahrnuje úpravu povrchu, oplocení, herní prvky pro psy a doplňkové příslušenství. Věříme, že se vašim mazlíčkům bude na tomto místě líbit a s dřevěnými prvky si hravě poradí. Připomínáme, že projekt vznikl díky vám a vašemu hlasování. Na začátku prosince budete moci opět vybírat z nových nápadů, které to letos budou, se dozvíte na straně 16 těchto novin. Za fotku pejska v akci děkujeme Elišce Tábořské.

Odchyt a kastrace koček z ulice má své opodstatnění a přesná pravidla

Lidé ve městě, kteří jsou na dané věci zainteresováni, lze přý zpravidla rozdělit do dvou nesmiřitelných táborů: Jedni chtějí kočky z města odstranit, ti druzí se je zase snaží chránit a v jejich odchytu pak spatřují spíše zlo.

Jaké jsou vlastně důvody k odchytu toulavých koček? Jedná se o preventivní opatření, které slouží k regulaci populace toulavých koček a jejímu udržení v určité genetické a zdravotní kvalitě. Odchycené kočky jsou kastrovány a vráceny zpět do původní lokality. Toto opatření brání vzniku nadměrných škod v důsledku jejich přemnožení, šíření nálezů a utrpení zvířat v případě dodatečné nutnosti likvidace velkého počtu jedinců.

Ptáte-li se, **kdo má celou věc na starosti**, je třeba uvést, že odchyt správně zajišťuje odbor místního hospodářství, dopravy a životního prostředí Městského úřadu Klášterec nad Ohří, a to v úzké spolupráci s Městskou policií Klášterec nad Ohří a Útulkem Ciboušov. Městský úřad má tedy také rozhodující slovo ohledně lokalit, kde bude odchyt prováděn (podněty pro jejich určení získává od strážníků i od samotných občanů), následně prostřednictvím svých informačních kanálů o akci informuje veřejnost s dostatečným předstihem a nese také veškeré náklady spojené s odchycem i kastrací. Samotný odchyt technicky provádí městská policie, která má pro tyto účely speciálně vyškolený personál i techniku – odchytové klece, přepravní box a vozík.

Jak celá akce probíhá? V termínu předem nahlášeného odchytu se nastraží klece v dané lokalitě. Konstrukce a materiál chytacích zařízení

musí vyloučit zranění zvířat. Důležitá je naláká krmivo pro kočky. Některé klece jsou po domluvě umístěny i na soukromých pozemcích. Městská policie dokladuje počet odchycených koček, jsou převezeny buď do ciboušovského útulku do karantény, nebo rovnou ke smluvnímu veterináři. V současnosti je pro provedení těchto odborných zákroků nasmlouván MVDr. Jiří Kučera, který má povinnost vést si o dovezených zvířatech lékařské záznamy. Všechny přivezené kočky jsou prohlédnuty. Po provedení zákroku je kočka označena na ucho malým nastříženým trojúhelníčkem. Po zotavení (doba karantény pro kocoury se doporučuje 5 dní, pro kočky 10 dní) se zvíře vrací zpět pokud možno na místo odchytu. I to je opět předmětem evidence.

Mýty vs. fakta:

Odchycené kočky končí v kočičím útulku.

Žádný útulek pro opuštěné kočky v našem blízkém okolí není. Kočky jsou odchytávány jen za účelem kastrace, po zotavení se vrací zpět do původního prostředí.

Chycené kočky jsou utráceny nebo se prodávají do restaurací „na maso“.

I toto je nepravdivá informace. Kočky z oficiálního odchytu organizovaného odborem místního hospodářství se rozhodně nemohou dostat na stůl hostům restaurací, pohostinství či bister. Každé odchycené zvíře projde lékařskou prohlídkou, utráceny jsou pouze nevléčitelně nemocné kočky, pro něž by další přežívání bylo spojeno s trvalým utrpením. I tento zákrok je evidován a má přesná pravidla.

Zvíře v odchytové kleci dlouhodobě trpí.

Nastražené klece jsou pod pravidelným dohledem strážníků, kontrolují je v časovém intervalu maximálně dvou hodin. Některé klece dokonce hlídá kamera nepřetržitě. Proto je nepoškozujte, ani neotvírejte. (Objevily se případy rozslápnuté, poškozené nebo dokonce odcizené odchytové klece.)

Co když chytí mého domácího mazlíčka a bez mého svolení ho vykastrují?

Předně: chovatelé jsou na probíhající odchyt předem upozorněni, takže si mají svou kočku po dobu odchytu zabezpečit. Zodpovědný majitel, který nemá toto zvíře určené na rozšíření chovu a zároveň mu umožňuje chodit ven, by ho měl nechat sám vykastrovat. Na rozdíl od psů neplatí zákonná povinnost kočky v domácím chovu čipovat ani nějak evidovat, nicméně je vhodné označit ji např. obojkem, domácí kočky mívají také obojky proti klíšťatům a blechám či tetování. Pokud je odchycena kočka, u které je z výše uvedeného zřejmé, že někomu patří, je z odchytové klece vypuštěna ven. (Mimochodem to samé platí pro kočku, která je v době odchytu březí nebo má koťata.) Pokud po proběhlém odchytu svou kočku postrádáte, kontaktujte městskou policii – tel.: 606 629 868.

Co když chci kočičkám bez domova přilepšit něčím k snědku?

Tento nápad se tváří velmi ušlechtilé, ale v konečném důsledku má mnohem více negativních, než pozitivních dopadů. Pravidelné krmení divokých koček vede tato zvířata k tomu, že nehladají přirozenou potravu, dochází k jejich přemnožení a v důsledku toho i zdegenerování. Jejich shlukování podporuje přenos nemocí. Zároveň na daném místě odloví všechny ptáky v okolí, kteří jsou přirozenou součástí městského prostředí, zbavují nás především obtížného hmyzu. Jídlo, které kočky nesežerou, po čase zapáchá a na místo přiláká krysy či jiné hlodavce nebo ježky. Navíc je třeba si uvědomit, že divoké kočky nejsou zvyklé na člověka. Tím, že se zdržují na jed-

nom místě, může dojít k pokousání nebo poškrábání dětí, které si s nimi chtějí hrát. Krmení divokých koček řeší s dotyčnými městská policie.

Za posledních pět let probíhaly odchyt a kastrace v průměru 2krát ročně:

2015: březen (ulice Topolová a Sadová), **začátek září** (Družstevní a Dlouhá), **2016: duben–květen** (Topolová), **2017: březen** – sídliště Panorama, **konec března a duben** (Budovatelská, Mírová, Školní, Na Vyhliďce, Olšová, Topolová), **listopad–prosinec** (zahrady podél Podmíleského potoka a ulice J. Á. Komenského), **2018: červen–červenec** (Budovatelská, Mírová, Školní), říjen (Olšová, Žitná a Polní – OD Centrum), **listopad** (Mírová, Na Vyhliďce, Budovatelská, Školní), **2019: květen–červen** (Na Vyhliďce a Mírová), **listopad** (obecně území města), **2020: leden** (Topolová), **únor–březen** (Topolová, Olšová a okolí), **srpen–září** (Pod Skalkou).

Otázkou zůstává, proč je nutné ho tak často opakovat?

Když pomineme určitou část koček, kterým se v jejich přirozeném prostředí podaří i přes tato opatření úspěšně rozmnožit, je třeba zmínit ještě další důvod a tím je špatné zacházení se zvířaty ze strany jejich původních majitelů. K tomu zákon č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů v § 6 říká, že „**nikdo nesmí zvíře opustit s úmyslem se ho zbavit nebo je vyhnat**“ a v § 13 tento zákon nařizuje: „**každý, kdo chová zvíře v zájmovém chovu, je povinen zabezpečit mu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, by nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete**“. Týrání či opuštění zvířete je nemorální a protiprávní.

Klášterecký barokní kostel oslavil své 350. narozeniny

Program byl zahájen slavnostní Mší svatou

V neděli 20. září proběhla narozeninová oslava farního kostela Nejsvětější Trojice, který v Klášterci nad Ohří stojí více než 350 let a právě před těmito lety, 21. září 1670, byl vysvěcen. Nemohli jste se zúčastnit a zajímají vás podrobnosti? Vše se dozvíte níže.

Oslava byla zahájena v 10 hodin slavnostní Mší svatou, kterou vedl děkan kapituly

P. Karel Havelka společně s naším farářem P. Vítem Audym. Mše se zúčastnili i zástupce naší partnerské obce Grossrückerswalde či vysídlený obyvatel Klášterce nad Ohří Hans Sattler, se kterým jsme letos v březnu v Kláštereckých novinách přinesli rozhovor a který četl úryvek z Písma svatého v německém jazyce. Všichni návštěvníci si z kostela

Hans Sattler četl Písmo svaté

odnesli pamětní list k tomuto významnému výročí. Poté se ve 14 hodin otevřela dosud veřejnosti neznámá kostelní zahrada, která byla vyzdobena pro toto sváteční odpoledne, a na návštěvníky se zde těšili majitelé stánků s občerstvením. Přichodí si mohli vybrat dle libosti mezi výbornými zákusky, skvělou kávou nebo si mohli pochutnat na guláši, klobáse či jiných gri-

lovaných specialitách. Na děti tu čekal stan s tvůrčími dílnami, které vedly Irena Hofhans a Zdeňka Bílková. Děti si zde mohly vyrobit šperky, narozeninové přání nebo využít oblíbené malování na obličej. Součástí doprovodného programu byli i fotokoutek s rekvizitami dokonale připravenými na míru k dané příležitosti. Hlavní body doprovodného programu tvořily: koncert Adély Kodytkové, dvě zajímavé prohlídky kostela a Thunské hrobky s panem farářem Vítem Audym a vystoupení Ireny Budweiserové z legendární skupiny Spirituál kvintet v doprovodu zpěváka a kytaristy Jakuba Racka. Na závěr jsme rozkrojili narozeninový dort, na kterém si pochutnalo více než 60 návštěvníků. Tímto děkujeme panu faráři, že pro akci zpřístupnil krásný prostor farní zahrady a doufáme, že v příštích letech budeme mít možnost využít jej k dalším podobným akcím.

Možnost památné fotografie využili i manželé Blehovi se svými syny

Závěrem akce si návštěvníci pochutnali na narozeninovém dortu

Se svým ukulele zazpívala Adéla Kodytková

Irena Budweiserová vystoupila s Jakubem Rackem
foto: Štefan Drozd ml.

Máme své želízko v ohni – starosta Klášterce nad Ohří je po volbách také členem Zastupitelstva Ústeckého kraje

Pane starosto, potěšil vás celkový výsledek voleb a máte radost z toho, že jste v nich uspěl i vy osobně?

Mám velkou radost z volebního výsledku hnutí STAN, protože před čtyřmi lety nepřekročilo pětiprocentní hranici pro vstup do zastupitelstva kraje, nyní je výsledek 11 procent úžasný. Toto hnutí je budováno odspodu, těžší tedy z úspěšné práce mnoha komunálních politiků a osobností ze všech koutů Ústeckého kraje. Jsem velmi rád, že jsme my, Soukromníci, jako partneři přispěli svým dílem zejména na Chomutovsku.

Osobně mám velkou radost z podpory voličů z Klášterce nad Ohří. Pro mne je to potvrzení správné cesty, kterou jsme před pěti lety v našem městě započali. Na druhou stranu je pro mne velkým zklamáním úzké propojení hnutí ANO a ODS ihned po volbách a podrazy z obou táborů. Měl jsem tu čest být u prvních povolebních vyjednávání osobně, takže nemám nic zprostředkovaně.

Co to pro vás znamená být zastupitelem na kraji? Mění se tím váš pracovní případně i soukromý ži-

vot? Jak vnímáte novou zodpovědnost?

Zastupitelem na kraji se stávám v okamžiku, kdy mám za sebou již pětileté zkušenosti komunálního politika, starosty. Myslím, že právě tyto zkušenosti a pohled člověka z podnikatelské sféry mě opravňují zasahovat do dění v celém kraji. Posledních pět let je můj soukromý život zároveň životem pracovním, takže z tohoto pohledu se určitě nic nezmění.

S jakými plány jste do voleb šel a kde v současné době, přibližně 14 dní po volbách, vidíte své místo v krajském zastupitelstvu?

Do voleb jsem rozhodně nešel s ambicí získat pro sebe nějaké funkce či osobní výhody. Spolu s kolegy jsme chtěli podpořit celkové vnímání našeho kraje. Ten je na posledních místech všech pozitivních statistik a rozhodně si to nezaslouží. Má specifické problémy, které vyžadují specifická řešení. Pro tyto regiony se však nyní nabízí ohromné příležitosti. Protože pravděpodobně skončíme v opozici, tak bude naším úkolem zejména pohlídat, aby se tyto příležitosti nepřerodily podobně jako

Čerství krajsí zastupitelé - kandidáti strany STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ zleva: Milan Štoviček, Štefan Drozd a Filip Ušák při oslavě svého volebního vítězství na ústeckém Mírovém náměstí krátce po vyhlášení výsledků (Štefan Drozd získal od voličů celkem 570 přednostních hlasů); foto: Štefan Drozd ml.

v nedávné minulosti. V tomto smyslu bohužel často byla vzdálenost mezi Ústím a Kláštercem opravdu hodně velká. Proto být přímo u dění je vždy více než jen z dálky přihlížet. V Klášterci jsem začínal svoji politickou kariéru v roce 2010 jako člen kontrolního výboru zastupitelstva, takže pokud budu osloven, rád funkci člena výboru či komise přijmu.

Neutrpíte vaším zvolením město Klášterec nad Ohří tím, že by bylo nyní až druhé v pořadí?

Naše krásné město pro mne bude vždy na prvním místě

a věřím, že práci na krajské úrovni mohu přispět k rozvoji našeho města i regionu na samém západě kraje ještě intenzivněji. Slíbil jsem svým voličům, že od rozdělané práce rozhodně neuteču. Stojí před námi dva obrovské úkoly, dokončení projektu multifunkčního kulturního centra a projekt lázní.

Rád bych poděkoval za podporu a práci mým nejbližším kolegům Vojtovi Marvanovi a Pavle Zemančíkové. Nejdůležitější je ale podpora vás, voličů z našeho města, nesmírně si jí vážím a moc vám za ni děkuji.

V kadaňské nemocnici otevřeli nově oddělení šestinedělí

Nemocnice Kadaň nedávno oslavila 40 let od svého otevření a rekonstrukce pokojů pro rodičky je dosud největší stavební akcí v její historii, v novém oddělení šestinedělí vzniklo 25 lůžek v 15 nových pokojích. V jarních měsících byla stavba zasažena opatřeními během nouzového stavu, nicméně dnes je oddělení zrekonstruované a výsledek našeho společného úsilí a práce můžou naše pacientky posoudit samy. Financování rekonstrukce zajistil vlastník nemocnice, Město Kadaň. Dalšími významnými sponzory byl Ústecký kraj a Město Klášterec nad Ohří, které přispělo částkou 600 tisíc Kč.

V kadaňské porodnici se za dobu jejího provozu, tedy od otevření v roce 1978, narodilo

pod vedením primářů Sudka a Padrtů 30 tisíc dětí, z toho jen v loňském přes 900 dětí. Více než polovina maminek přijíždí z větší dálky, než je spádová oblast nemocnice. Celkem nyní mají maminky k dispozici 15 pokojů, 7 jednolůžkových nadstandardů s možností pobytu otce, 7 dvojlůžkových a jeden čtyřlůžkový pokoj. Budoucí maminky na pokojích najdou vše potřebné a odpovídající současným standardům. Velký důraz byl kladen na splnění všech bezpečnostních a hygienických požadavků. Oddělení je např. vybudováno jako samostatná požární jednotka. V dnešní kovidové době je i důležité, že rodičky se během pobytu nemusí potkávat s ostatními pacientkami

a mohou zůstat po celou dobu na svém pokoji.

Dva expektační pokoje umístěné v bezprostředním sousedství sesterny s recepcí jsou vybavené monitory ke sledování pacientek po operačních porodech. Nově vybudovaná je i mléčná kuchyňka a edukační místnost pro kojení i možnost observace miminek na samostatném pokoji. Potěšilo mě, že na naši žádost o spolupráci reagovali výtvarníci z okolí Kadaně a výsledek můžete vidět na stěnách chodby, které nyní zdobí vymalované siluety ptáků.

Jako dárek u příležitosti zahájení provozu na nově zrekonstruovaném oddělení nemocnice připravila pro všechny maminky několik bonusů, mezi nimi stříbrné pamětní medaile

pro novorozence, poukázku v hodnotě 2000 Kč na odběr zboží pro novorozence z lékárny či slevu 50 % na nadstandardní pokoj. Kompletní přehled bonusů najdete na webových stránkách nemocnice. Na závěr bych chtěl poděkovat všem zaměstnancům nemocnice, kteří se podíleli během celých 2 let na přípravě a realizaci rekonstrukce. Děkuji také zdravotníkům, kteří během stavebních prací, a navíc současně v době jarní pandemie, poskytovali zdravotní péči našim pacientům. Přeji všem budoucím rodičkám, které budou využívat nové oddělení, aby měly na Nemocnici Kadaň dobré vzpomínky a vracely se k nám.

*Petr Hossner,
ředitel Nemocnice Kadaň*

Rozhovor s... Petrem Zajícem

V Kláštereckých novinách přinášíme každý měsíc rozhovor se zajímavou osobností ať už z oblasti umění, sportu či politiky. S kým jsme však rozhovor nikdy neměli? S majitelem hradu. Petr Zajíc žije ve Valašském Meziříčí, s Kláštercem nad Ohří ho však pojí to, že je již několik let vlastníkem nedaleké zříceniny hradu Lestkov neboli Egerberk. Před lety ji koupil od společnosti Vojenské lesy a statky ČR. Lestkov je stejně jako hrad Šumburk (či chcete-li Šumná) oblíbeným cílem místních obyvatel, turistů i návštěvníků. Hrad Šumburk je ve vlastnictví města a oba hrady jsou samozřejmě veřejnosti neomezeně přístupné.

Hrál jste si jako malý kluk na hradech?

Hrady mám rád od dětství. V mládí jsem je často navštěvoval a vždy mě mrzelo, když jsem je viděl chátrat. Říkal jsem si, že přece stačí udělat pár zásahů a objekt se zase na dlouhou dobu stabilizuje a zakonzervuje. To si však člověk na cizím objektu nemůže dovolit. Jen na tom svém.

Egerberk vnímám jako jednu z nejkrásnějších zřícenin v naší zemi.

Kdy jste zříceninu hradu Lestkov koupil?

V roce 2010.

Proč padla volba právě na Lestkov, který je od vašeho bydliště ve Valašském Meziříčí vzdálený přes 430 km?

V širším okolí mého rodného města se žádný podobný objekt k prodeji nenacházel. Nabídka hradů se běžně v realitní nabídce nevyskytuje. Místní přírodu, památky a okolí jsme si zamilovali tak říkajíc na první pohled. Egerberk vnímám jako jednu z nejkrásnějších zřícenin v naší zemi, a tak vzdálenost představuje jen malý problém.

Jak často hrad u Klášterce nad Ohří navštěvujete?

Hlavně přes léto. Jakmile jsme koupili Egerberk, začali jsme se hned ohlížet po vhodném objektu, který by nám poskytl i potřebné zázemí.

Naše volba padla na jeden z historických domů v Jáchymově, který má také dlouhou a bohatou historii. A tak jako lidé jezdívali na chalupu, tak my s rodinou jezdíváme na hrad.

Bude vzrušující minulost hradu postupně odkrývat.

Navštěvujete i zříceninu hradu Šumburk, která patří městu?

Šumburk je krásná zřícenina s úžasným výhledem. Každoročně ji několikrát navštívíme. Letos jsme tam byli asi čtyřikrát. Rád sleduji, jak se tam městu daří krok po kroku zříceninu zachraňovat. To člověka vždy potěší.

Co se na hradě po dobu vašeho vlastnictví změnilo?

Asi nejviditelnější a nejpříjemnější pro návštěvníky hradu je nový dřevěný most postavený v loňském roce. Opravy zdiva se soustředí na

ty úseky, kde bezprostředně hrozí jejich zřícení. Na hradě je stále co objevovat. Jeho minulost je ještě ukryta v podzemí pod vrstvami sutin a bude vzrušující ji postupně odkrývat. Chtěl bych poděkovat archeologovi Milanu Sýkorovi, který provádí v průběhu prací operativní průzkumy, a památkářům z Národního památkového ústavu a Městského úřadu v Kadani, kteří jsou velmi vstřícní a podporují záchranu objektu.

Jaké plány máte s hradem do budoucna – co se týče třeba oprav?

Nyní se pouštíme do opravy koruny zdiva paláce, která je v opravdu žalostném stavu. Vzhledem k výšce zdiva, která dosahuje až 20 metrů, to bude náročná práce na několik let. Zabezpečení potřebuje také koruna zdiva u torza branské věže. Ta se vypíná hned za mostem. Opravy je ale nutné udělat i v řadě dalších částí hradu. Také je potřeba odstraňovat náletové dřeviny, aby byl zachován výhled z hradu a dále se nepo-

Petr Zajíc se svou ženou Monikou a dvěma syny

Majitelem hradu Lestkov je již 10 let

rušovalo zdivo. Především při této práci bychom uvítali i pomoc dobrovolníků, kteří nás mohou kontaktovat prostřednictvím sociálních sítí. FB – HradEgerberk, Instagram – Hrad Egerberk nebo na telefon: 602 777 385 či e-mailem: zajicp@seznam.cz. Máme i web: www.hrad-egerberk.webnode.cz. V letošním roce jsme poprvé na hradě umístili pokladničku, kam mohou lidé dobrovolně přispět k jeho záchraně. Rádi bychom zdůraznili, že všechny tyto příspěvky jsou vkládány do oprav

Patřím k těm šťastným lidem, kteří mají práci jako svůj koníček.

hradu. Obrazně řečeno tak každý, kdo přispěl, zde zanechal i svoji hmatatelnou stopu, neboť jsme mohli nakoupit dřevo, maltu, písek a další nezbytné věci. To by bez těchto příspěvků nebylo možné zrealizovat v tomto rozsahu. Děkuje se za to.

Plánujete na hradě nějaké akce pro veřejnost?

Spíše než o pořádání akcí uvažujeme o formách lepšího zpřístupnění areálu. Chtěli bychom zpřístupnit okružní val a umístit v areálu informační tabule či lavičky. Vedení města Klášterce nad Ohří je k nám vstřícné a toho si velmi vážíme, neboť to nevnímáme jako samozřejmost. V letošním roce město dokonce finančně přispělo ke statickému zajištění objektu

PĚT OTÁZEK PRO KAŽDÉHO

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Nemám žádné vysloveně oblíbené jídlo. Nejsem gourmet a jídlo považuji za životní potřebu a nikoliv za zdroj zážitků.

Jaká je vaše nejoblíbenější barva?

Oblíbenou barvu nemám. Jsou však barvy, které nevyhledávám, třeba růžovou a oranžovou.

Kde nejdále ve světě jste byl?

Nic mimořádného, asi Španělsko – dovolená. Ale místo, kam bych se znovu a rád vrátil, je jih Francie, ten na mě zapůsobil.

Jaké máte koníčky?

Asi je to nasnadě – historie a památky.

Co vám vlastnictví hradu dalo a vzalo?

Vlastnictví hradu stojí spoustu volného času, ale i peněz. Na oplátku mám dobrý pocit z toho, že se daří hrad opravovat. Z toho, že se například někde zachrání kus zdiva, který hrozil spadnutím.

u vstupní brány hradu. Každopádně hrad je pro návštěvníky volně přístupný.

Jistě omluvíte tento dotaz, ale není běžné kupovat hrady – kolik takový hrad stojí?

Cena jednotlivých objektů se bude i nyní velmi lišit. Je to především kvůli výměře pozemků, které jsou obvykle i součástí těchto objektů. Egerberk i s pozemkem má výměru dva hektary. Celková cena, v době kdy jsem ho kupoval, tedy v roce 2010, byla přibližně milion korun.

Jaké máte zaměstnání? Koresponduje s tím, co jste studoval?

Jsem vystudovaný historik a už dlouho pracuji jako památkář. Mohu tedy říci, že patřím k těm šťastným lidem, kteří mají práci jako svůj koníček. Vystudoval jsem i strojařinu a nějakou dobu jsem pracoval také jako strojní konstruktér. Technické myšlení mi zůstalo a ukazuje se jako velká výhoda při statickém zajišťování a obnově objektů.

Děkuji vám za příjemný rozhovor a přeji hodně štěstí při objevování historie hradu, na který řada Kláštereckých vzhlíží ze svých domovů.

Také děkuji a všichni jsou samozřejmě zváni.

Adéla Václavíková ■

Zřícenina hradu Lestkov, foto: Petr Mikšíček

Listujeme v knižních novinkách kláštereckých spisovatelů

Na začátek října bylo v místní knihovně ohlášeno konání zajímavé kulturní akce – měl se zde uskutečnit **křest knih rovnou čtyř kláštereckých autorů**. Potkal ji však obdobný osud jako mnoho dalších, byla zrušena kvůli koronavirové epidemii. Náhradní termín je zatím v nedohlednu, nicméně všichni čtyři autoři nadšeně souhlasili s možností krátké prezentace v Kláštereckých novinách. Máme tu čest představit vám nyní dva z nich a další dvě autorky pro vás chystáme do příštího vydání. Vánoce se pomalu blíží, možná už je čas poohlížet se po nějakém zajímavém knižním dárku.

Prožít si svůj romantický sen s Radkou Zadinovou...

Knihy této paní spisovatelky oslovují ze své podstaty hlavně dívky a ženy. Jejich pisatelka žije v nedalekém Perštejně, je matkou tří dětí a v knihovně, kde se měl křest konat, je jako doma – je knihovnicí v oddělení pro dospělé čtenáře. I když některé z dětí v ní možná poznají Manku z Pohádkového parku pořádaného knihovnou na konci léta. Jak sama říká, toto zaměstnání je jejím splněným snem. Své příběhy začala vydávat až v době, kdy měla malé děti. Mladé ženy a dívky v nich často potkávají někoho, kdo je vnitřně vyzrálý, dokáže jim porozumět, je vtipný, pozorný, chápející, zkrátka přichází zachránit svou „krásku v nesnázích“...

Častým motivem vašich příběhů je určité trauma, hrdinky si v sobě nesou něco temného, těžkého, s čím se musí vyrovnat. Co vám osobně pomáhá v krizi nejvíce?

Je to častý motiv, v tom máte pravdu. Záměr představit čtenářkám hrdinky, které nemají život snadný, jsme plánovali společně s editorem. V těž-

kém období mi nejvíce pomáhá právě psaní. Je to motor, který mě žene vpřed. V krizi je užitečné umět se také něčím zaměstnat, ať už je to sport nebo setkávání s přáteli, a mít tím pádem méně prostoru k přemýšlení. Ráda čtu, ale když mě něco trápí, nedokážu se na knihu soustředit. Dále mi samozřejmě vždycky pomůže myšlenka na moje děti a na to, že tu pro ně musím být, že se musím rvát i za ně. A jako facka zpravidla zabírá i něco, na co většinou v období, kdy si myslím, že hůř už být nemůže, někde narazím. Může to být třeba článek nebo příběh, který někde zaslechnu, a uvědomím si, že to, co se děje mně, není ve srovnání s jinými ještě tak hrozné. A tak se zastydím, zvednu hlavu a jdu dál, i když to někdy bolí.

Vašimi hrdinkami jsou dívky a mladé ženy – jak vzpomínáte na dobu svého dospívání? Podobala se příběhům z vašich knih?

Myslím, že dnešní šestnáctileté holky, což je průměrný věk mých hrdinek, jsou uvnitř stejné, jako byly dříve. I my jsme

si sebou nesly traumata, jen se o tom tolik nemluvilo. Člověk se úplně nemůže odříznout od příběhu, který vytváří a stává se tak jeho součástí. Platí to ovšem jen do jisté míry, pak už si postavy žijí vlastním životem a chovají se tak, jak bych se já nikdy nezachovala, nebo činí rozhodnutí, která bych neučinila. Každá je jiná, ale zároveň jsou si svým způsobem všechny podobné. Touží po jediném: aby je někdo miloval, aby je někdo chápal a aby našly, co hledají.

Co mají vaše knihy vzkázat mladé generaci dívek a žen?

Při psaní vycházím z toho, o čem jsem sama vnitřně přesvědčená, například že všechno zlé je pro něco dobré a za každým mrakem čeká slunce, aby zase mohlo vysvitnout. Snažím se jim ale především dát dobrý příběh a na něm mohou samy vidět, jak věci fungují, že nikdo není jen černý nebo bílý nebo že každý máme chyby a že je musíme dělat, abychom se z nich mohli poučit. Přesně takové moje hrdinky jsou – nedokonalé, tápající, chybní, živé, bojující, nevzdávající se, plnící si své sny... Jsou jako většina z nás. Věřím tomu, že záleží na tom, jaký člověk je a jak se chová, ne na tom, jak vypadá nebo co vlastní, a že největší bohatství, co můžeme od života dostat, jsou všechny ty chvíle, které prožíváme s těmi, na kterých nám záleží. Všechno ostatní je pomíjivé, ale to, co cítíme, v nás zůstane. Doufám, že v mých příbězích najdete odpovědi na některé otázky, které je trápí, inspiraci, jak jít dál, když samy neví, že si u nich odpočinou, zasní se, možná se i zasmějí.

Kolik knih máte již na kontě?

Píšu spíš pro náctileté a na svém kontě mám i pár románů pro ženy plus jednu sci-fi

novelu. 19. října mi vychází už 20. kniha v pořadí s názvem **Zrzka v nesnázích**. Jejím podkladem je reálný příběh dcery mého

kamaráda, jejímž největším snem je mít vlastního psa. Malá Klárka v něm zažívá spoustu nových dobrodružství, poznává nové kamarády a sžívá se s dosud neznámým prostředím, protože po rozchodu rodičů žije střídavě ve městě s maminkou a střídavě na vesnici s tátou.

Na čem teď pracujete?

Po té, co mi letos vyšly knihy pro náctileté „Stíny v duši“ a „Srdce na prodej“, což jsou první dva díly zamýšlené trilogie o sourozencích, kteří se v dětství stali svědky traumatické události a její dozvuky si s sebou nesou i deset let poté, jsem si udělala menší pauzu. Teď už jsem ale zase nabitá tvůrčí energií a nemyslím na nic jiného. Momentálně připravuji druhou knihu pro mladší dívky ve věku 9–11 let. Ta první je zmíněná Zrzka v nesnázích, druhá kniha této řady se bude jmenovat **Holka do nepohody** a bude o dvojčatech principála divadla Hnedle vedle. Psát pro děti, porozumět jejich světu a vykreslit ho tak, aby to dívky bavilo, je pro mě nové. Zrzka je přitom vlastně taková první vlaštovka.

Poznat temné podsvětí Klášterce nad Ohří s Lud'kem Kubátem...

Foto: Ladislav Kubeš

Své detektivní příběhy zřejmě potichu spřádá ve své mysli po dlouhá léta strávená ve zdejší porcelánce, kde se vyučil v oboru malíř porcelánu a keramiky a kde pracoval až do důchodu. Odjakživa byl vášnivým čtenářem a, jak sám přiznává, myšlenka, že by se sám pokusil vytvořit nějaké psané dílo, ho sváděla již velmi dlouho. Neodolal jí až krátce před nástupem na odpočinek v roce 2015.

Kromě tvůrčí práce s textem maluje obrazy, v nichž mimo jiné vzdává hold ladným křivkám ženských těl. Některá svá díla vystavoval v galerii Kryt, naposledy v roce 2018. Na otázku: proč zrovna detektivka, odpověděl, že má rád příjemné napětí a na romantickou ani erotickou literaturu se necítí. K tomu je nutno dodat, že v jeho knihách lze najít vlastně od všeho něco, čímž může zaujmout širší okruh čtenářů. Ohledně

postav bývá zatím spíše konzervativní, drží se svého oblíbeného kriminalisty Petra Beránka a jeho kolegyně Šárky Jermanové, která po sňatku s výtvarníkem Ctíradem Karafiátem přijme nové příjmení. Vedle nosné detektivní zápletky tedy můžete na pozadí sledovat osudy těchto hrdinů. Najdete zde psychologické prvky, sem tam dojde i na mládeži nepřístupnou scénu, ale hlavně: dějištěm všeho je naše město a jeho okolí. Proto je zcela na místě se ptát: Je Luděk Kubát kláštereckým „Mužem z Acapulca“, který si, podobně jako spisovatel ve zmíněné komedii, na stránkách svých knih vyřizuje s místními své účty?

Jaký je váš vztah ke knihám a četbě obecně? Máte nějakého oblíbeného autora nebo vzor?

Jakmile jsem se naučil abecedu, otevřel jsem kouzelné dveře dětské knihovny na naší radnici a byl jsem ztracen. Nechci se chlubit, ale myslím si, že jsem za těch přibližně padesát pět let zhltnul několik desítek tisíc knih. Oblíbených autorů mám nepočítaně. Mimo jiné z českých Ota Pavel, Bohumil Hrabal, Václav Erben a ze zahraničních J. R. R. Tolkien, S. King, Jo Nesbø.

Sledujete rád detektivky v televizi?

Dobrý detektivní film nebo seriál ano. Nyní v době roz-

machu spousty televizních společností je z čeho vybírat.

Kde hledáte inspiraci?

Ono si stačí přečíst černou kroniku, případ rozvinout a pak už pracuje fantazie.

Vaše příběhy se odehrávají v prostředí Klášterce nad Ohří a jeho blízkém okolí. Dají se v nich vytušit určité spojnice s realitou i navzdory literární fikci? Mohou se někteří z nás „najít“ ve vašich knihách?

Náš Klášterec je bohudíky poměrně klidné město. Co si za svůj dosavadní život pamatuji, několik ošklivých vražd tu bylo, ale jimi se ve svých románech neinspiroji. Vše je v tomto smyslu naprostá fikce, ale jelikož zde žiji od narození, pár reálných postavíček se v příbězích vyskytuje a jsem rád, když je moji vrstevníci mezi řádky najdou.

Kolik knih máte nyní na kontě?

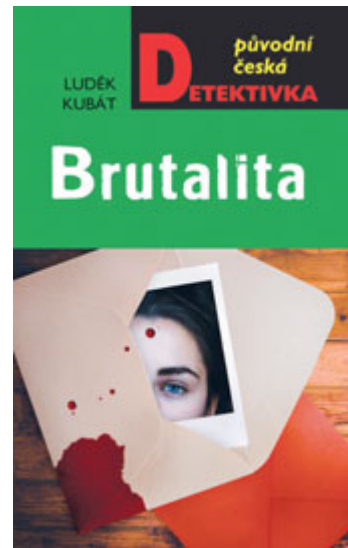
Zatím mně vyšly 4 tituly, které by se měly raději číst popořadě, protože na sebe trochu navazují, a to **Stvůry**, **Poslední zastávka peklo**, **Symfonie smrti a Brutalita**, a ještě pátý román **Krvavé peníze**. Ten do této série nepatří, i když v něm vystupují některé postavy z předchozích románů.

Na čem teď pracujete?

V nakladatelství MOBA, ve

kterém mé knížky vycházejí, je v tisku šestá detektivka s názvem **Osudový zkrat**, která by měla vyjít v první polovině roku 2021. Dopsané mám další dva příběhy a začínám psát devátý.

Začátkem října jste chtěl v knihovně slavnostně uvést do světa detektivní román Brutalita, který vyšel v červnu tohoto roku. Můžete k němu prozradit nějakou malou zákulisní informaci z děje, která by jen podtrhla naši zvědavost?

Těm, kdo se ho chystají číst, napovím, že pozornější čtenář, který má rád zlatý fond české literatury, by mohl v polovině děje přijít na to, kdo odporné vraždy páchá. Indicie: spisovatel, který zahynul během okupace v roce 1944.

Dny evropského dědictví navštívily desítky lidí

V rámci Dnů evropského dědictví (European Heritage Days) se každoročně v září otevírají veřejnosti brány zajímavých památek, jsou pořádány nejruznější doprovodné akce – přednášky, koncerty, městské slavnosti, ale i soutěže a další kulturní programy. V Klášterci nad Ohří tuto osvětu zprostředkoval místostarosta David Kodytek, který v sobotu 19. září uspořádal a slovem doprovodil jako Michael Osvald Thun komentované prohlídky unikátní barokní památky Sedm bolestí Panny Marie v zámeckém parku. Další akce na sebe nenechala

dlouho čekat, ihned den poté, v neděli 20. září, při komentovaných prohlídkách zříceniny hradu Šumburk vyprávěl účastníkům o historii hradu i o jeho postupných úpravách. Obou akcí se zúčastnily desítky návštěvníků. Zatímco prohlídku výklenkových kaplí v parku navštívili převážně klášterectí občané, na Šumnou se vypravili i přespolní, kteří našli tuto akci v seznamu akcí pořadatelského Sdružení historických sídel Čech Moravy a Slezska. V příštím roce se nabídka otevřených památek rozšíří i na nedaleký hrad Lestkov.

Klášterecké divadelní žně se ruší

Bohužel se v závislosti na vládních opatřeních vyhlášených z důvodu zamezení pandemie ruší i letošní Klášterecké divadelní žně včetně plánované výstavy k 50. výročí od založení DS Klas, křtu nové knihy či premiéry filmu o historii divadla. Předběžně se tyto události přesouvají na únor 2021, o novém termínu budeme včas informovat. Kniha o historii kláštereckého divadelního spolku v letošním roce vyjde, představíme vám ji v listopadových Kláštereckých novinách.

S hudebním vzděláváním děti začínají už v plenkách, a to jim přístupným způsobem. Nevěříte?

Pokud si to nedovedete představit, možná vám v tom pomůže tento článek. Pro naše nejmenší existují totiž speciální hudební kurzy, které si tyto děti mohou užívat společně s rodičem, a to i v našem městě. Pořádá je organizace **Hudba pro radost z. s.**, která provozuje **Hudební školu YAMAHA**. Její zakladatelkou a ředitelkou je paní Eva Klesová. Tato hudební škola u nás působí při základní umělecké škole.

V Klášterci nad Ohří nabízí Hudba pro radost konkrétně dva typy kurzů: „**Robátka pro děti od 4 do 18 měsíců**“, na které navazuje ještě kurz „**První krůčky k hudbě**“. Ten je určen pro **děti od 18 měsíců do 4 let**. Před uzavřením škol již nebyla možnost tyto kurzy navštívit a poříditi zde fotografie, ale redakce do nich mohla alespoň „nahlédnout“ v rámci videozáznamu jedné z lekcí určené pro „Robátka“. A bylo to velmi zajímavé.

Jedna aktivita plynule střídala druhou, jsou pestré a krátké. Hraje hudba, ve které se střídají různé hudební styly. Po celou dobu jsou maminky s dětmi v úzkém kontaktu a pod vedením lektorky s nimi tancují, houpou je, zvedají do výšky nebo společně vytukávají rytmus. Na pozadí činností byly nahlas předříkávány veselé dětské říkanky. Používají se různé barevné pomůcky či masážní míčky, se kterými si děti hrají. Program působí na různé smysly.

Překvapivé bylo, že přitom většina dětí sledovala, co se děje.

Lekce jsou dlouhé 45 minut a mají svou návaznost, takže některé aktivity vycházejí z toho, co jste si odnesli z předchozích lekcí. Jejich základem je **propracovaný systém učebních metod a činností**, které mají na děti mnohostranný pozitivní účinek. Je vhodný jako **prevenace tzv. dysporuch**, poruch učení jako dyslexie, dysgrafie apod., které mívají sice dědičný podklad, ale většinou se je systematickým tréninkem daří zmírnit či odstranit. Pohybové činnosti i krátké aktivity jako je kreslení, lepení apod., které jsou pravidelně vkládány do hodiny, rozvíjí motoriku. Při práci s textem písní a říkanekami se děti učí slabikovat. Práce s rytmem zase rozvíjí schopnost vnímat krátké a dlouhé tóny a slabiky. Ve škole jsou potom schopny určit, kde napsat čárku nad samohláskou a kam naopak nepatří.

Lektori absolvují několikátý denní kurz, ale nejsou nováčci v oboru a o hudbu a výuku mají v oboru svého zájmu už dlouho před tím. To je případ i paní **Andrey Hamákové**, která je lektorkou YAMAHA v Kadani a v Klášterci nad Ohří. **Co ji ke kurzům přivedlo, píše na blogu webových stránek školy:**

O Hudební škole YAMAHA jsem se poprvé dozvěděla,

když mi bylo dvanáct. Byl o ní pořad v televizi. Japonské děti navštěvující tuto školu dokázaly svými improvizacemi zaujmout plný sál. Oslovilo mě to hlavně proto, že jsem v té době sama „bojovala“ s hrou na piano v ZUŠ a strašně se mi líbilo, jak byl během pořadu kladen důraz na kreativitu, souhru a radost ze hry. Tehdy jsem ještě netušila, že se mi narodí neposedný syn, kterého neudrží v klidu nic kromě písniček a básniček. Když před několika lety přišla nabídka vést předškolní kurzy, nedalo se tomu zkrátka odolat.

Kurzy jsou placené. Školné se platí až po první hodině, rodiče mají možnost si kurz s dětmi nezávazně vyzkoušet a rozhodnout se, zda chtějí pokračovat. Běžně se konají jednou týdně **vždy v úterý dopoledne** na ZUŠ Klášterec nad Ohří v ulici J. Á. Komenského. Maminky zde mají k dispozici šatnu, sociální zařízení a místnost pro kočárky. Možnost přihlášení, další informace a kon-

takty naleznete na webových stránkách **www.hudbapro-radost.cz**. Současná situace ovšem prozatím konání těchto hudebních setkání nepřeje. Přestože jsou prezenční kurzy momentálně přerušeny, běží **online kurzy** pro děti od 1,5 roku do 4 let. Pokud by rodiče chtěli děti zabavit, mohou si je vyzkoušet – viz zmíněný web. Zrušené lekce se budou později nahrazovat.

A co až vaše dítě přesáhne věk 4 let?

– Může jednoduše pokračovat v kurzu, který již pořádá ZUŠ, zvaném **MINIZUŠKA**. Zde ho čeká výuka hudby, tance, divadla a výtvarných technik zábavnou formou. Podmínkou je jeho soběstačnost. Na MINIZUŠku ještě dále navazují **Hudby hrátky**, přípravná hudebně pohybová výchova pro děti od 5 let s přípravou na výběr hudebního nástroje.

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych veřejně poděkovala sestřičce **Heleně Voříškové** za vzornou péči, kterou věnovala mému manželovi M. Knapovi. Děkuji za krásný přístup k vážně nemocnému člověku a jeho rodině. Vřele děkuje Knapová a rodina.

Vážení spoluobčané a nastávající důchodci, jsem jeden z velmi starých občanů našeho města, který po nedávné smrti své celoživotní partnerky Milady zůstal sám ve věku 84 let. Moc to bolí, protože zemřela těsně před šedesátiletým výročím naší svatby a docela se na něj těšila.

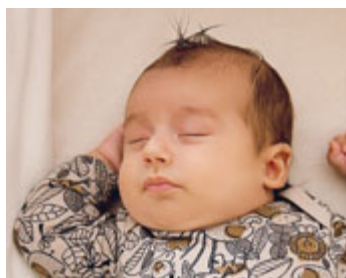
Obě rodiny mých synů Václava a Milana mně nabízely azyl u nich, ale věděl jsem, že bych pro ně byl velkou zátěží, a proto jsem se rozhodl pro **domov důchodců v našem městě**. A udělal jsem správné rozhodnutí. Netušil jsem, že zde najdu personál milých a obětavých pracovníků, které svou práci dělají s citem pro nás a snaží se nás motivovat do dalšího života. Navíc tu výborně vaří.

Děkuji všem, kteří se podíleli na zřízení tohoto domu v našem městě, i těm, kteří jej v současné době vedou. Velmi mně imponuje, že vedení nám umožňuje výlety za kulturou i zábavou. Zatím jsem se zúčastnil návštěvy ZOO v Chomutově, která se mi velmi líbila, i když jsem tam neviděl svoje oblíbené opice a dravce a v kleci jsem nenašel ani svého kamaráda Jirku Šafra. Tak tedy přiště.

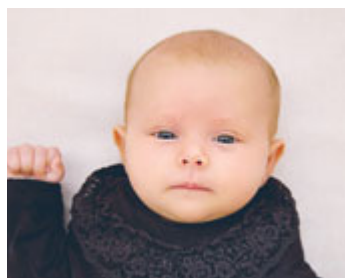
S pozdravem nešťastný, ale občas i veselý stařík Václav Cajthaml

3. října 2020 jsme na zámku uvítali nové občánky

Během volebního víkendu byly na zámku středem pozornosti tyto čtyři roztomilé párečky. Zatím se přes den věnují hlavně radostným hrám, nosí se v pevném náručí rodičů, nechají se mazlit a krmit, aby mohli pak večer spokojeně usnout ve svých postýlkách nebo ještě během odpolední procházky v kočárku. Vůbec netuší, co se kolem děje a proč mívá maminka s tátou občas přes nos a ústa ten zvláštní bryndáček... A tak to má být. Ať mají krásné a spokojené dětství, ať jsou zdravé a šťastné.

Tomáš Kocum

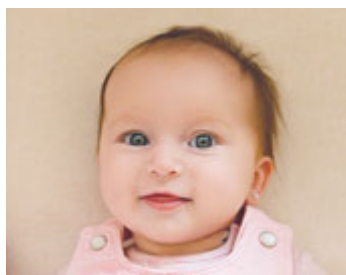
Sára Slivková

Kristýna Bursová

Tomáš Borsos

Viktorie Dučová

Matyáš Červinka

Filip Bayer

Jana Pojarová

Foto: Nikola Chalupníčková, Facebook: NikiChFoto

Krátce o dění v mateřských školkách

V měsíci říjnu se dotkl nouzový stav také mateřských škol, i když se všude dočtete, že školek se netýká. Podle statistiky z minulého období se COVID-19 objevil u 1-4 % takto malých dětí. Nabádám všechny k opatrnosti a obezřetnosti.

V MŠ dodržujeme zvýšenou hygienu a používáme dezinfekci. Na konci měsíce října budou všechny školky opět prostorově dezinfikovány odbornou firmou. Abychom docílili zdravějšího prostředí, pořídili jsme UV lampy s UV zářením alespoň do tříd s nej-

mladšími dětmi. V první vlně koronaviru byli všichni zaměstnanci vybaveni rouškami, učitelky navíc ochranným štítem, dezinfekcí a rukavicemi, které obdržely od vedení MŠ. V druhé vlně jsme rozdali všem pedagogům i nepedagogickým pracovníkům respirátory, které jsme obdrželi od státu prostřednictvím obce s rozšířenou působností. Společné akce probíhají spíše dopoledne a po jednotlivých třídách. Situaci jsme se přizpůsobili a dodržujeme zásady vyhlášené vládou ČR za nouzového stavu.

Žádám všechny rodiče, aby vstupovali do budov školek vždy s rouškou. I když se jeví podzimní období jako velmi těžké, věřím, že vše zvládneme.

Jitka Vlková,
ředitelka MŠ ■

Drakiády v MŠ 2020 probíhaly postupně ve všech školkách v souladu s opatřeními hygieniků v každém oddělení zvlášť na přelomu září a října (na fotografii děti z MŠ Duha v Dlouhé ulici), na akci byli zváni také rodiče. Foto: archiv MŠ Klášterec nad Ohří

VZPOMÍNKA

Dne 26. září to bylo 5 let, co nás navždy opustil pan **Zdeněk Tlustý**. Kdo jste ho znali, věnujte krátkou vzpomínku. Děkuje jeho přítelkyně Naďa

5. října uplynul jeden rok, co nás navždy opustila paní **Jaroslava Freislebenová**.

S láskou vzpomíná manžel Jiří a bratr Jaroslav Šedivý s rodinou.

Dne 11. října uplynulo 20 let, co náhle a nečekaně zemřel pan **Josef Matoušek**. Byl podnikovým hasičem ve státním podniku Doly Nástup Tušimice a také dobrovolným hasičem v Klášterci nad Ohří. Kdo jste ho znali a měli ho rádi, vzpomněte s námi. Stále vzpomíná přítelkyně Jana s rodinou.

Jaký počátek má dnešní místní rybářská organizace?

Uplynuly dva měsíce a dáváme znovu prostor místním rybářům, tentokrát v rámci historického okénka. Nedávno uběhlo přesně 75 let od doby, co se začali oficiálně sdružovat.

„Na věčnou vzpomínku všem, kteří přijdou po nás.“

Těmito slovy začíná působivá **ručně psaná rybářská kronika**. V roce 1958 ji začal psát Josef Purkrábek, který se vrací až k prvopočátkům rybářského spolku v roce 1945. V roce 1981 jeho pero převzal Svatopluk Šrám. Kronika končí rokem 1994.

Vývoj dějin se otiskl do života rybářů už ve způsobilosti, jakým se členové mezi sebou **oslovovali**. Na ustavující schůzi bylo rozhodnuto, že budou užívat oslovení „bratře, sestro“. Z toho je jasně patrná jejich počáteční soudržnost. O jejich silném propojení svědčí i fakt, že měli tenkrát zavedený fond na finanční podporu pozůstalých v případě úmrtí člena spolku. Od roku 1948 bylo v již slibně se rozvíjející organizaci zavedeno oslovení „kolego, kolegyně“, jež v roce 1960 nahradilo tehdy politicky korektní „soudruhu, soudružko“. V roce 1990 se opět vrátili ke kolegovi a kolegyni. Ale vraťme se na začátek příběhu.

Když „doznělo hřmění děl a hukot tanků Rudé armády a začalo dosídlování města...“

Takto nastiňuje úvodní situaci kronikář Purkrábek a dodává, že mezi těmi, kdo po válce přesídlili do pohraničí, byli též rybáři-sportovci. Ti byli svědky toho, jak je Ohře, mající

dostatek ryb, častým cílem pytláků. Aby zabránili jejímu úplnému vydrancování, rozhodli se velmi záhy k založení spolku. Jak se později ukázalo, byl vůbec prvním svého druhu v tehdejším Karlovarském kraji. Myšlenky se ujali tři klášterečtí rybáři, **Josef Svoboda, Josef Roztočil a František Jílek st.** Svůj záměr museli nejdříve projednat na Okresním národním výboru v Kadani. Třeba stanovit **hranice povodí řeky a potoků**, na kterých bude spolek hospodařit. Současný revír Ohře 11, jehož hranicemi jsou čerpací stanice v Mariánském údolí a silniční most ve Stráži nad Ohří, se zachoval v téměř nezměněné podobě od 1. ledna 1994.

První ustavující schůze Rybářského spolku v Klášterci nad Ohří proběhla **16. října 1945** v 19:30 v restauraci U nádraží. Předsedal jí Josef Roztočil a přítomno bylo dalších 14 členů včetně jedné ženy. **Základní kapitál** spolek neměl, a tak se zakládající členové usnesli, že každý složí 100 Kčs jako vklad pro jeho vytvoření. S přibývajícimi léty byla jejich činnost díky značné obětavosti a pracovitosti členů zisková. Z fondu a z poměrně vysokých výtěžků rybářských plesů (první se konal 19. února roku 1949 a jeho výtěžek byl 44 438 Kčs) mohli dokonce podpořit další městské organizace, např. hasiče nebo školky.

Dětský kroužek vedoucího F. Němečka v 70. letech

POČTY ČLENŮ V ČASE:

1945 – **15** (z toho 1 žena),
1946 – **30** (z toho 1 žena),
počátek 60. let – **80–100** (z toho 5 žen),
1975 – **313** (z toho 6 žen),
1995 – **470** (z toho 22 žen),
2004 – **572** (z toho 22 žen),
2014 – **500** (z toho 22 žen),
2019 – **453** (z toho 14 žen)

Mezi pravidelné akce spolku patřily **členské schůze**. Zpočátku se konaly v restauraci Ohře neboli Korek, restauraci pana Křemena v Miřeticích nebo ve Slávii. V 70. letech se již scházeli na Panoramě a v kulturním domě. Debáty vznikaly leckdy rušné, v březnu 1973 například výbor oznamoval přijatý závazek 1 000 brigádnických hodin na dokončení kláštereckého zimního stadionu. Tento požadavek městského národního výboru byl zdůvodněn bezplatným předáním budovy bývalých jeslí pod starou porcelánkou rybářům do užívání v předchozím roce. Jeho cena byla vyčíslena na 80 000 Kčs. Tento objekt v Chomutovské ulici, v kronice nazývaný jako „rybářský domov“, mají dodnes. Tehdejší předseda, soudruh Luňáček, musel čelit nesouhlasnému tlaku ze strany členů. Ostatně pečlivému zaznamenávání počtu povinných **odpracovaných brigádnických hodin** a také množství odevzdaných odpadových surovin věnují oba kronikáři velmi mnoho pozornosti. Patřilo to ke koloritu doby. Na druhou stranu dodnes svědčí o mnohostranné péči těchto

lidí o okolní přírodu a o jejich zásluhách na rozvoji města, kterou prováděli po léta, ve svém volném čase a zdarma. Pracovní povinnost se týkala i dětských rybářů z pionýrského kroužku. Náplní byly práce jako vysazení plůdků ryb do potoků a rybníků, péče o ně, výlov a zarybnění řeky, budování nových a vyčištění zanesených rybníků, čištění břehů, sekání trávy a zimní prosekávání ledu, oprava a položení nového přívodního potrubí k rybníku, rekonstrukce již zmíněného rybářského domova, vybudování klubovny ve Stráži nad Ohří či hlídání vod před pytláky. O tom, že se příznivci Petrova cechu uměli také dobře bavit, potvrzují zápisky o nejružnějších **rybářských zábavách, plesech, karnevalech či veselících**. K roku 1961 se váže tak trochu kuriózní zmínka o tom, že byl maškarní ples zrušen, protože se nepodařilo zajistit hudbu. V 70. letech navázal spolek neformální družbu s rybáři v Rokycanech a výjezd klášterecké delegace k vodní nádrži **Klabava** na Plzeňsku se tak stal tradiční součástí rybářského roku. Velkou váhu měly **oslav slavnostních výročí založení** klášterecké organizace, kam byli vedle zástupců města a místních podniků zváni také zakládající členové. Předávaly se zde diplomy za zásluhy. Ke slavnostní večeři se servirovali pstruhy pečené na másle.

Výchova nové rybářské generace byla odjakživa prioritou. První zájmový ry-

Výlov malého porcelánského rybníka v 50. letech (zleva J. Voňáčka, B. Hála, F. Pavlíček)

NÁZEV RYBÁŘSKÉHO SPOLKU V PROMĚNÁCH ČASU:

1945 – RYBÁŘSKÝ SPOLEK
 1951 – LIDOVÝ RYBÁŘSKÝ SPOLEK
 1957 – SVAZ ČESKOSLOVENSKÝCH RYBÁŘŮ
 1968 – ČESKOSLOVENSKÝ SVAZ RYBÁŘŮ
 1970 – ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ (dodnes)

bářský kroužek při pionýrské organizaci byl založen v roce 1958. Vedl ho Bohumil Rada. Později byla vysoce ceněná obzvláště práce s dětmi Ferdinanda Němečka (na fotografii), který byl jmenován vedoucím pionýrského kroužku v roce 1968. V roce 1982 byla mládež organizovaná již v pěti kroužcích a jednom klubu mladistvých. Pořádaly se dětské dny, jezdilo se závodit na Zlatou udici. V závěru roku 1992 se poprvé konala sportovní akce **Zamykání řeky**, kterou rybáři uspořádali ve

spolupráci s domem dětí a mládeže a zahrádkářskou osadou Špičák. Od začátku svého působení také rybáři usilovali o možnost obhospodařovat **vodní plochy chovných rybníků**. Zmíníme alespoň některé, které mohli krátce či dlouhodobě pro chov využívat. O existenci některých z nich možná dnešní čtenáři ani netuší: klášterský **Malý** a hlavně **Velký porcelánský rybník** (po roce 1978 vypuštěny kvůli výstavbě koupaliště), **rybník pod 1. ZDŠ**

(dnes ZŠ Havlíčkova) vybudovaný na začátku 60. let pro zájmový rybářský kroužek (zrušen z důvodu přeložky silnice č. 13), 4 výtěrové **rybníčky U Pašků** (nyní parkový areál pod ulicí Královéhradecká), 2 rybníčky v zámeckém parku, **Šumná I** (v 90. letech vrácen v restitucích) a **Šumná II, Kyselka**, rybník v **Mikulovicích, Okounově, Lužném, Rašovicích**, rybníček v **Louchově** u hospody, **Peklo 1, Peklo 2 a Stará tůň** ve Stráži nad Ohří. Poměrně často rybáři řešili být **hromadný úhyn ryb: 1949** vypuštění močůvky do potoka v Ciboušově – škoda asi 50 kg pstruhů, **1956** porcelánka Thun vypustila rybník bez oznámení – uhynula kapří násada v počtu asi 800 ks, **1963** vytekla nafta

do Ohře ze závodu ZKL, **1972** se v řece objevil fenolový odpad z nově vybudované porcelánky, **1976** vyčistil zaměstnanec Pozemních staveb z Karlových Varů cisternu od nehašeného vápna v Ciboušovském potoce – škoda 500 ks pstruhů. Takové byly začátky rybářské organizace v Klášterci nad Ohří, která má dodnes mnoho příznivců. Za tu dlouhou dobu jí prošla celá řada osobností. Současné vedení si přálo uvést zde zejména dvě novodobější: **Josefa Eisenreicha**, oceněného nejvyšším rybářským vyznamenáním – medailí za mimořádné zásluhy o rozvoj Českého rybářského svazu v roce 2015, a letitého předsedu **Jindřicha Svobodu**.

Kateřina Šmahelová ■

Pietní akt ke vzniku republiky proběhl bez účasti veřejnosti

Z důvodu vládních nařízení se letošní pietní akt ke 102. výročí založení samostatného československého státu uskutečí 28. října bez účasti veřejnosti, k památkům obětem války byly položeny věnce. Z projevu představitelů města by zazněly mimo jiné informace o událostech, které předcházely samotnému vzniku republiky, přinášíme je proto alespoň v novinách.

Češi a Slováci vděčí za svůj stát především velké krizi evropské civilizace na počátku 20. století, která vyvrcholila celosvětovým konfliktem. Přišlo při něm o život téměř 37 milionů lidí a do dějin vstoupil pod názvem **první světová válka**.

Ke vzniku Československa pak vlastně vedla jedna velká souhra náhod. Ani sám Tomáš Garrigue Masaryk nebyl původně zastáncem samostatného státu Čechů a Slováků, naopak propagoval refor-

mu monarchie, kdy by vedle sebe žily všechny národy jako rovnocenní partneři. Právě první světová válka ho ale z jeho myšlenek vyléčila a Masaryk se již v roce 1915 rozhodl odejít do exilu, kde zahájil svůj boj proti rakousko-uherské monarchii.

Zapomenout nesmíme také na poměry během války, kdy se postupně hroutilo zásobování, obyvatelstvo trápil nedostatek potravin, uhlí, celou situaci také komplikovala velká epidemie španěl-

ské chřipky a válka tak zhoršovala celkovou situaci v zemi.

Tomáš Garrigue Masaryk se také zasloužil o vznik legií, které měly na vznik Československa zásadní vliv. První legionáři bojovali na straně Dohody proti Rakousku-Uhersku a jeho spojencům již v roce 1914 – v tomto roce vznikla na západní frontě ve francouzské armádě rota Nazdar, ale budování legií jako armády, která byla podřízená Národní radě československé, bylo zahájeno až v roce 1917. Silné legie mělo Československo především v Rusku, ale významné jednotky vznikaly také ve Francii a v Itálii. Úspěchy československých legionářů na sebe nenechaly dlouho čekat a všimlo si toho i mezinárodní společenství. **Samostatný stát Čechů a Slováků byl vyhlášen 28. října 1918.**

Jeho hranice byly vymezeny tzv. Versaillskou mírovou smlouvou. Československo bylo mezinárodně uznáno již v průběhu roku 1918 a následně byla také uznána prozatímní československá vláda v čele s předsedou Masarykem. **Československo se tak stalo jediným nástupnickým státem Rakousko-Uherska, kterému byla jeho existence uznána**

Jan Syrový, velitel legií v Rusku

ještě před konáním mírové konference v Paříži.

Večer 28. října 1918 byl vydán první československý zákon o zřízení samostatného státu československého a také svolání Národního výboru. Pod oběma dokumenty byli podepsáni tzv. muži 28. října – Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup.

Hlavní myšlenka, kterou jako základní ideu vtiskl Tomáš Garrigue Masaryk novému státu, byla láska k bližnímu a humanita. I v dnešní době jsou tyto myšlenky stále více aktuální a proto pamatujeme, že **„Vlastenectví je láska k vlastnímu národu, nikoli nenávisť k jiným.“**

Lenka Fricová ■

Tomáš Garrigue Masaryk na koni před zámekem v Lánech

Společně pro Klášterec má letos opět z čeho vybírat

V letošním roce obyvatelé města Klášterce nad Ohří podali 13 návrhů v rámci dalšího ročníku participativního rozpočtu Společně pro Klášterec. Velice všem děkujeme za jejich aktivitu, které si velmi vážíme, je to opět více projektů než v loňském roce. Po kontrole dodržení pravidel projektu a reálnosti jejich uskutečnění v příštím roce budeme letos vybírat z osmi projektů. Nyní vám je ve stručnosti představíme. U několika z nich se ještě upřesňují detaily či lokalita, v příštích Kláštereckých novinách, které vyjdou několik dní před samotným hlasováním, budou již upřesněné. Hlasování proběhne prostřednictvím mobilního rozhlasu opět ve dnech 1. až 15. prosince 2020. Město v příštím roce realizuje projekty dle výsledků hlasování do celkové výše 1 milionu Kč, přičemž jeden projekt může nést maximální náklady 250 tisíc Kč.

Psí pisoáry

Navrhovatel: Barbora Adámková

Návrh se týká vytvoření psích pisoárů, které by měly předcházet znečištění města od psí moči a znečištění veřejných budov a zeleně. Pisoáry by byly rozmístěny v různých částech města po dohodě s odborem místního hospodářství, dopravy a životního prostředí.

Rozšíření dětského hřiště v Pražské ulici

Navrhovatel: Barbora Bitomská

V této lokalitě se nachází pouze jedno hřiště, které vyhovuje spíše dětem staršího věku, návrh zahrnuje rozšíření stávajícího dětského hřiště o herní prvky určené předškolním dětem, jako jsou např. tunel, kolotoč se sedáky, řetězová lávka či kreslicí tabule.

Oprava komunikace v Klášterecké Jeseni

Navrhovatel: Jan Filák

Na celém území Klášterecké Jeseně je již položen nový asfaltový povrch kromě této lokality ve středu obce. Cesta je v těchto místech v havarijním stavu. Cílem projektu je oprava asfaltového povrchu.

Zastřešení posezení u kurtů ZŠ Krátká

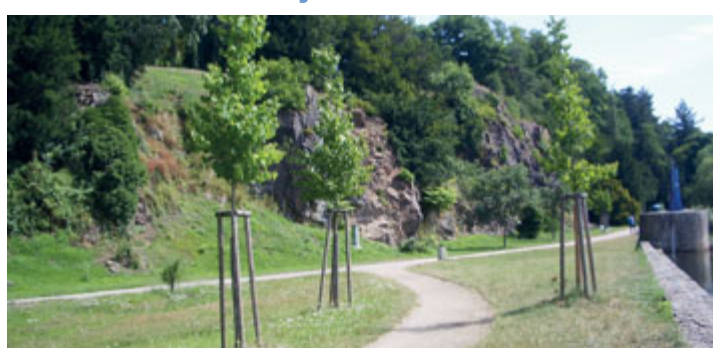
Navrhovatel: Ladislav Knap

Návrh zahrnuje zastřešení stávajícího posezení u tenisových kurtů v areálu ZŠ Krátká. Areál je volně přístupný široké veřejnosti a zejména v letních měsících se zde není kam schovat před sluncem či případným deštěm.

Vyhledka v zámeckém parku

Navrhovatel: Jan Šmejč

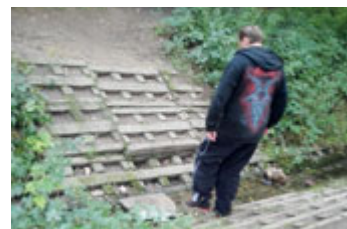

Skála nad jezem v zámeckém parku vybízí k výhledu na řeku Ohří a protější Doupovské hory, není však zcela bezpečná. Cílem projektu je zajištění bezpečné vyhlídky v zámeckém parku se zábradlím.

Lávka přes Klášterecký potok

Navrhovatel: Theodora Varadýová

Cílem projektu je vybudování bezpečné lávky přes Klášterecký potok v místech, kde v současné době lidé potok v podstatě přeskakují a ohrožují tím vlastní bezpečnost. Lávka přes potok by byla umístěna mezi Krátkou a Lípovou ulicí.

Dětské hřiště v areálu FK Rašovice

Navrhovatel: Jan Vojč

Návrh zahrnuje instalaci tří herních prvků v areálu fotbalového hřiště FK Rašovice. Areál je využíván širokou veřejností a chybí zde zázemí pro nejmenší, v oblasti se dosud žádné dětské hřiště nenachází. Hřiště by mělo být určeno pro děti ve věku 3–10 let.

Lanové centrum

Navrhovatel: Petra Žihlová

Cílem projektu je vytvoření lanového hřiště pro děti. Lanový prvek by byl umístěn těsně nad zemí, nepotřebuje proto žádné jistící systémy. V současné době vybíráme vhodnou lokalitu, ve hře je prostor u ZŠ Školní, Petlířská ulice naproti stadionu, Dlouhá ulice a lokalita mezi ulicemi Pionýrů a Lesní.

Výstava podpoří pacienty s roztroušenou sklerózou

ROSKA Chomutov

Posláním celorepublikové patientské organizace Unie Roska je podpora pacientů s roztroušenou sklerózou. A jaký je cíl? Především vytváření potřebných podmínek pro důstojný a plnohodnotný život prostřednictvím různých zdravotních akcí zlepšujících jejich

Šárka Hniličková, zakladatelka Rosky Chomutov

zdravotní stav. Ať to jsou různé rekondiční pobyty, rehabilitační cvičení, plavání, hipoterapie, atd. Tyto aktivity pozitivně ovlivňují zdravotní stav klientů nejen těmito konkrétními akcemi, ale také tím, že se současně přiměřeně podílí na zaměstnávání lidí s roztroušenou sklerózou. Ti jsou převážně v důsledku své nemoci, ne vlastní vinou, ve svízelné sociální situaci. Jedna taková pobočka pro pacienty s touto nemocí vznikla nedávno také nedaleko Klášterce, a to v Chomutově. Vznikla v roce 2019 z iniciativy Šárky Hniličkové ve spolupráci s Lenkou Čihákovou a Zdeňkou Králíčkovou. Chomutovská Roska se zapojila do akcí nadačního

MOTTO:

„Jsme tu, abychom pomáhali pacientům s roztroušenou sklerózou a jejich blízkým.“

fondy Impuls – MARS (Maraton s roztroušenou sklerózou) a Rozsvíťme Českou republiku. Na této akci je zvykem sázet slunečnice jako vyjádření podpory. V Chomutově se ale sázely růže, protože růže má tato pobočka ve svém znaku. A odtud už byl jen krůček k akci Růže pro Rosku, kdy děti 1. a 9. tříd základních škol společně osadily záhon růží a současní prvňáčci se o svůj záhon budou celých 9 let starat. V současné době běží v Chomutově také výstava v restauraci Republika, kde je vystaveno 100 děl od 70 umělců, s názvem SPOLU. Výstava je prodejní a její výtěžek poputuje právě chomutovské pobočce Rosky. A jak s tím vším souvisí právě Klášterec? Podobou výstavu s názvem NAVZDORY totiž Roska plánuje ve spolupráci s městem Klášterec i v městské galerii Kryt. A kdo všechno svá díla na výstavu věnoval? Mnohá jména již budete znát. **Jitka Kůsová, Miroslav Rada, manžele Fišrovi, Milan Tóth**, uvidíte díla **Ladislava Steňka**, fotografa **Krušnohoří Martina Valiny**, díla věnoval také **Radovan Smokoň či Milan Bezaniuk** a další a další zvučná jména.

Pokud nám to současná vládní opatření umožní, tato **prodejní výstava bude zahájena 6. listopadu**, bohužel

bez vernisáže. Přijďte se i vy podívat a podpořit nemocné s roztroušenou sklerózou.

Lenka Fricová ■

2 zlaté a 2 bronzové – místní karate klub opět sbíral cenné kovy

Dne 3. října se v Praze konalo II. kolo Národního poháru JKA žáků a juniorů. Po velmi dlouhé době závodního působení se tohoto turnaje zúčastnily **čtyři naše karatistky**. Všem se podařilo postoupit do bodované osmičky v obou disciplínách KATA i KUMITE. A nejen to. Získali jsme dvě zlaté medaile a dvě bronzové. První zlato získala v KUMITE naše nejmladší závodnice **Nicol Matušová**. V KATA přidala bronz a navíc si vysloužila pohár za kombinaci. Nicol má teprve bílý pásek, proto je toto umístění naprosto senzační. Druhé zlato získala v KATA naše dlouhodobě úspěšná karatistka **Šárka Koritinová**. Finálová kata byla téměř dokonalá, takže dru-

hou v pořadí porazila téměř o bod, což je v této disciplíně obrovský rozdíl. V KUMITE bojovala jako Ivce proti soupeřkám i o hlavu větším a postoupila na 6. místo. Bronzovou medaili získala v KATA i naše nejstarší závodnice **Kristýna Tesařová**. Týna patří mezi naše stálé medailistky, takže tato další je naprosto úžasná. Aby se karatisté mohli zúčastnit Mistrovství ČR, je potřeba se nominovat, a tudíž získat body za nejhůř osmé místo. To se povedlo nejen výše jmenovaným, ale i **Barboře Křížové** také v obou disciplínách (5. místo v KUMITE, 4. místo v KATA).

Josef Patík
a Leona Koritinová,
Karate klub Kadaň
a Klášterec ■

Na Měděnec se vydali pro věnec buřtů

Letošní 67. ročník našeho oblíbeného Buřtáku se odehrál v neděli 27. září. Původně měl proběhnout o den dříve, ale kvůli kolizi s Březovským bikovým závodem (nakonec se nekonal) a pondělnímu státnímu svátku jsme z původního termínu ustoupili. Nakonec jsem rozhodnutí kvitoval, protože v sobotní zimě a vytrvalém dešti bych nechtěl ani závodit, ani nic pořádat.

No a teď k závodu samotnému...

Na start přijel Láďa Fába Fabišovský, a tak bylo dost předvídatelné, že právě on bude výrazně ovlivňovat tempo závodu a opanovat první příčky celkového pořadí. Od startu rozběhli tempo Pavouk Martin Sýkora a Ríša Pleticha dle hesla ať jsem bit, hlavně, když se peru. Full gas jim vydržel někam ke kapliče. Od kapličky je vystřídal další závodník v čele s Álou Beránkem, kteří udržovali tempo inteligentně až někam do sekce mezi můstky cestou do Petler. Až do momentu, kdy se rozhodl porychlit Vembloud Martin Rytych a roztrhal svým zrychlením startovní pole na hadry. Svým nástupem vytvořil vedoucí skupinu s Lukášem Šustrem a Vaněčkem. Další skupina, kterou táhl Láďa Fabišovský, měla také tři členy, byl v ní ještě

Adam Vaněček a nesmrtelný Jirka Kouďa Kalabis. Když Fábova skupina dotáhla tu první, Vembloud, zavelel opět Rytych k útoku a odskočil se Šustrem od všech ostatních. To už se blížily Petlery a s nimi i prémie o věčné ceny na tamním Václaváku. Prémii vyhrál Lukáš Šustr, před Láďou Fabišovským a Lukášem Vaněčkem. Vembloud Rytych po nástupu zval a na nastupujícího Fábu ani nereagoval. Stejně špatně se reagovalo na zrychleného Lukáše Vaňouse. Rytycha dotáhla dvojice Kouďa Kalabis – Adam Vaňous, která udávala solidní tempo, jež stačilo k tomu, aby všichni tři vpředu byli na dohled. Snad jen krom Fáby, který byl přeci jen dál. Adam Vaněček z tempa odpadl a zepředu přicouval jeho brácha Lukáš. Skupinka Rytych, Vaněček, Kalabis se zmítala kousíček za pomalou smrtí umírajícím Šustrem a kousek za ním najížděla i do poslední rovinky před vracečkou u Alšovky. V půlce rovinky za to vzal a prudce akceleroval starý diesel Rytych a setřásl své soupeře ze skupinky. Po pár metrech nástupu minul Šustroho a finišoval do cíle, který byl v tu chvíli 500 metrů daleko.

V cíli bylo pořadí na prvních místech následující: 1. Láďa Fabišovský, 2. Martin Rytych,

3. Lukáš Šustr, 4. Lukáš Vaněček, 5. Jirka Kalabis
Akce se povedla, i když více startujících než 55 by bylo fajn. Nicméně špatný počet to také není. V cíli panovala přátelská, pohodová atmosféra. Všichni si dali svého buřta, pívko, čajík, poseděli u ohně, než byly dány dohromady výsledky a vyhlášení vítězové jednotlivých kategorií.

Děkuji partnerům akce TJ Klášterec nad Ohří, Skiareál Alšovka, HS Alšovka, Krušné na kole.cz za perfektní spolupráci a přípravu závodu, jehož 67. ročník jsme spolu mohli uspořádat. Výsledky a fotky najdeš na o-venec-burtu.webnode.cz.

*Za pořadatelský cyklotým
TJ Klášterec nad Ohří
Martin Rytych*

Poslední zářijový den byl na ZŠ Petléřská ve znamení akce Sportem ku zdraví

Na žáky 2. stupně čekaly sportovní disciplíny, které byly zároveň plněním **Sazka olympijského víceboje a Olympijského diplomu**. Ty jsou součástí našeho sportovního života ve škole již třetím rokem. Doufáme, že se nám letos podaří stát se organizátory okresního kola, do kterého zapojíme také školy z okolí. Na akci přijali pozvání trenéři chomutovského basketbalového klubu Levharti Chomutov, kteří s námi spolupracují rovněž třetím rokem a pomáhají vést kroužek basketbalu.

Během sportovního dne žáci vykonávali různé aktivity

z tělesné výchovy: zkrácené lehy-sedy, hluboký předklon, ping-pong, basketbal, odhodtrčením vpřed, postoj čápa a T-běh. Všichni se snažili splnit jednotlivé disciplíny, přičemž nejtěžší nám připadaly zkrácené lehy-sedy, naopak mezi dobře zvládnutelné se řadil ping-pong, který byl zařazen jako doplňková aktivita. Sportovní zápolení v jednu chvíli vystřídal testy a dotazníky. Jejich otázky se zaměřovaly na české olympioniky a sportovce, historii sportu a sport ve světě.

A jaké cíle jsme přitom sledovali?

1. Porovnali jsme, jak se za dobu posledních tří let zlepšuje naše zdatnost, a podpořili jsme naši tělesnou odolnost v nepříznivém virovém období.
2. Seznámili jsme se s některými sporty u nás i ve světě a připomněli jsme si jejich historii.

3. Zakoušeli jsme, že sport je dobrou cestou k sociálnímu citění.
 4. Učili jsme se vnímat pohyb jako dobrou cestu k boji proti obezitě a ke správnému životnímu stylu.
 5. Bojovali jsme a překonávali překážky a sama sebe.
 6. V neposlední řadě jsme sdíleli ducha fair play.
- Tato akce se nám, žákům, velmi líbila a těšíme se na další sportovní klání. Za sportovní dopoledne patří poděkování paní učitelce Martině Novákové a všem pedagogům, kteří se na něm podíleli.
- Miluse Ondičová,
žákyně 8.A*

MĚSTO KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ nabízí k pronájmu bytovou jednotku č. 14 o velikosti 1+3 a celkové výměře 109,60 m² nacházející se v ulici J. Á. Komenského 466 v Klášterci nad Ohří v nástavbě domu.

Minimální výše nabídkové ceny činí **6 576 Kč/měsíc (nájemné)**. Kauce ve výši **15 000 Kč** je splatná jednorázově před podpisem smlouvy. **Uzavření nájemní smlouvy** je možné již **od 1. 12. 2020**.

Podmínky pronájmu:

Zájemce musí být starší 18 let, plně svéprávný a musí prokázat schopnost platit stanovenou výši nájemného a úplaty za služby spojené s užíváním bytu, a to potvrzením od zaměstnavatele o výši průměrného měsíčního příjmu, případně jiným dokladem – daňovým priznáním, potvrzením o výši důchodu apod.

Zájemce a/nebo jiné spolubydlící osoby:

- **nesmí** mít uzavřenou jinou nájemní smlouvu ve vlastnictví města nebo být vlastníky či spoluvlastníky jiného bytu nebo domu.
- **nesmí být** vedeni jako dlužníci města nebo dlužníci organizace zřízené nebo založené městem. Za účelem zjištění splnění této podmínky žadatel i zletilé spolubydlící osoby písemně zprošťují zaměstnance správce daně (tzn. městského úřadu) povinnosti mlčenlivosti, před rozhodnutím Rady města Klášterce nad Ohří (dále jen „rada města“) o přidělení bytu.
- **nesmí být** na ně vedeny exekuce nebo podán insolvenční návrh.

Zájemce podává:

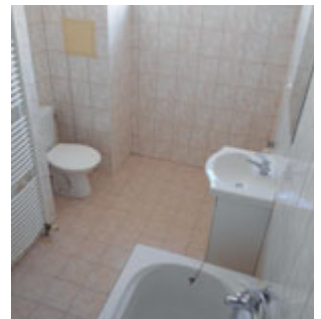
a) **Žádost o přidělení bytu** se všemi uvedenými náležitostmi (formulář je ke stažení na webu města ve složce „DOKUMENTY“ – „Formuláře“), kterou může **doručit osobně** – přijímány jsou odborem správy majetku a bytového fondu v budově Městského úřadu Klášterec nad Ohří, nám. Dr. E. Beneše 85, 3. patro, kancelář č. 312, **poštou** na adresu podatelny Městského úřadu Klášterec nad Ohří (nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří) nebo prostřednictvím **datové schránky** (ID datové schránky: 6dqbymc), nejpozději **do 9. 11. 2020**.

b) **Zároveň do obálky zvlášť uvede svou nabídkovou cenu nájemného za měsíc**, přičemž tato nesmí být nižší než aktuální výše nájemného, což činí 60 Kč/m²/měsíc, tj. **6 576 Kč/měsíc**. Bytová jednotka bude přidělena tomu zájemci, který podá nejvyšší nabídkovou cenu nájemného. Nabídku na výši měsíčního nájemného zasíláte samostatně (bez žádosti o přidělení bytu) v uzavřené neporušené obálce, zřetelně označené: „NEOTVÍRAT – nabídka měsíčního nájemného za bytovou jednotku č. 14, J. Á. Komenského 466, Klášterec nad Ohří“, **na adresu podatelny Městského úřadu Klášterec nad Ohří (nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří)** nejpozději **do 9. 11. 2020 do 17.00 hodin**.

V případě, že rada města přidělení bytu schválí, je smlouva o nájmu bytu uzavírána **na dobu určitou jednoho roku** s tím, že pokud v průběhu trvání nájmu bude nájemce plnit veškeré své povinnosti vyplývající z uzavřené smlouvy o nájmu bytu, bude doba nájmu **prodlužována** vždy o další jeden rok.

Termíny prohlídky: 2. 11. a 4. 11. 2020 v 16.00 hodin, případně jiný po telefonické dohodě.

Bližší informace podá paní Pavlína Hloušková, tel.: 474 359 688 nebo 606 625 670.

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
FRÉZOVÁNÍ PAŘEZŮ | PÉČE O STROMY
SAFAŘÍK PETR WWW.KACENISRIZIKEM.CZ
721 736 862

Inzerujte v Kláštereckých novinách.

Cenik najdete na webu města.

Kontakt: redakce@muklasterec.cz

Termíny nejbližších uzávěrek:

13. listopadu a 4. prosince 2020.

Můžete být jejich součástí.

LEVNÝ DŘEVOPRODEJ

palubky od 109 Kč/m²

Pražská 176,
Klášterec nad Ohří,
Výdejní sklad: Nádražní ul., KnO.

Telefon: 773 020 809

Jste ve výpovědní lhůtě?
Hledáte zaměstnání?
Zkusme to spolu.

Komerční bezpečnost

www.KomercniBezpecnost.cz

info 733 124 002

PO–PÁ 7.30–14.30 hod

Krmiva
HOBBY

Možnost platby kartou
na prodejně !!!

PRODEJNA KRMIV
Osvobozená 777, Klášterec nad Ohří (naproti Penny).

PRODEJ KRMNÝCH SMĚSÍ

pro nosnice, králíky, krůty, brojler, kuřata, kachny, kuřice, pštrosy, bažanty, holuby, pávy, ovce, křepelky, prasata, koně, skot aj.

Dále nabízíme komodity – pšenici, ječmen, kukuřici, oves, obilné šroty, vojtěškové úsušky, otruby, cukrovarské řízky aj.

Pro rybáře – krmítkové a vnaďící směsi, boilies, řepnou tekutou melasu, dále extrudované peletové krmivo pro koi kapry

Otevírací doba:

PO-PÁ 9-12 13-17 * SO 8-12

Tel.: 720 739 769

Milé děti,

v minulém křížovce jste se dozvěděly o Běhu zámeckým parkem, který byl bohužel přesunut na jiný termín.

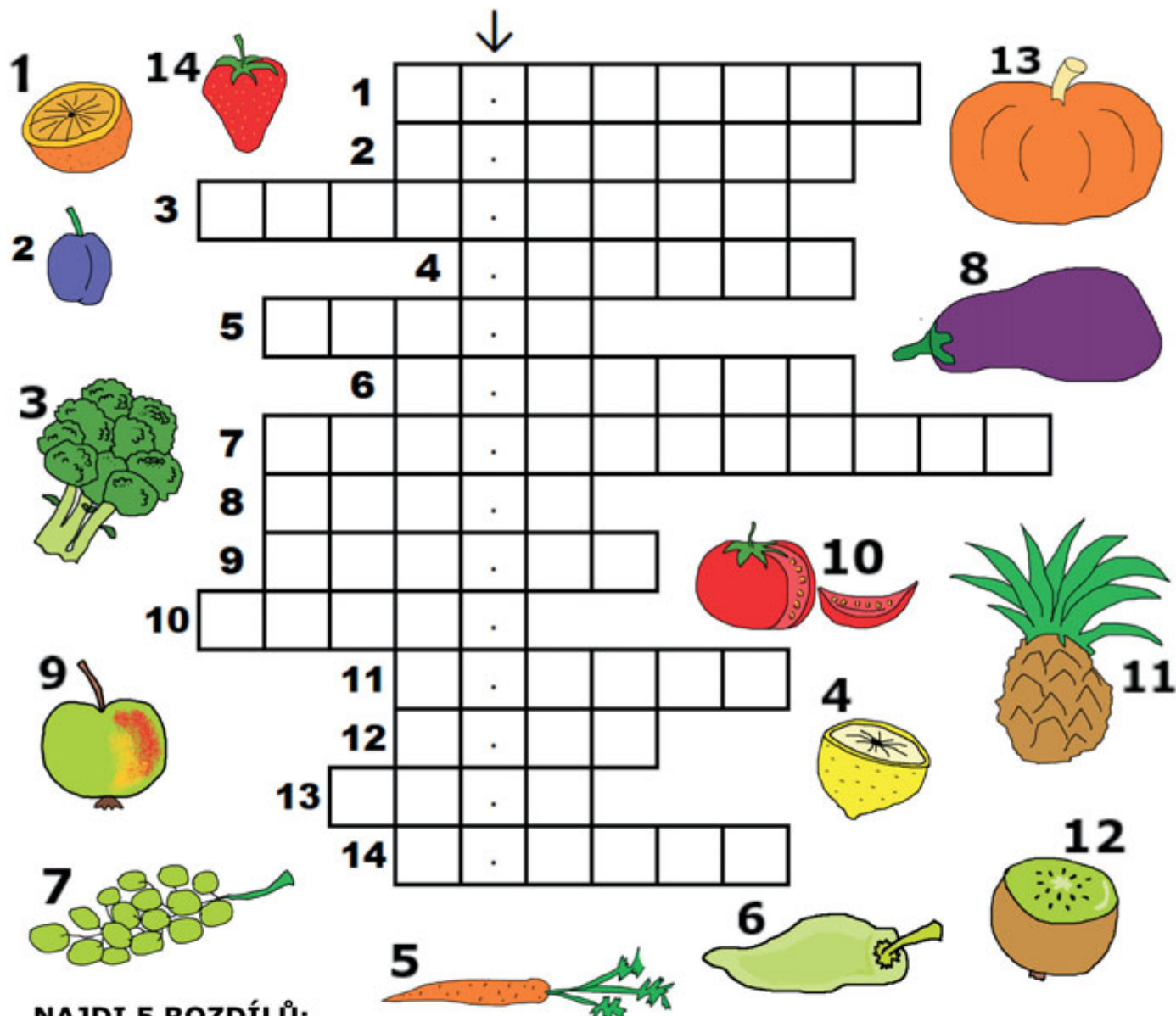
Ted' máte podzimní prázdniny a křížovku budete asi luštit doma, a ne ve škole, jak často slyším.

Během sychravého podzimu je třeba jíst hodně vitamínů, abyste byly zdravé a měly hodně energie.

Tak posílám jednu vitamínovou křížovku a přeji pěkné prožití barevného podzimu.

A jelikož vám chybělo hledání pěti rozdílů, tak posílám také. :-) Mějte se pěkně!

Adéla Václavíková

NAJDI 5 ROZDÍLŮ:

